

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoCsp/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122322026
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:6122322026.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Tischlerovej a členov senátu Mgr. Lucie Mizerovej a JUDr. Petra Dumana, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocnencom: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B. C., nar. X.XX.XXXX, bytom D. E. XXXX/XX, C., zastúpenému advokátom: JUDr. Mgr. Marián Kropaj, PhD., so sídlom Mudroňova 7356/51, Piešťany, o zaplatenie 14.272,78 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 28. septembra 2022 č.k. 25Csp/29/2022-187, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd odvolanie žalovaného proti zastavujúcemu výroku I. odmieta.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku II. a v závislom výroku III. o trovách konania **p o t v r d z u j e**.
- III. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti o zaplatenie 148,15 eura spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavil, výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 14.120,63 eura spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 14.120,63 eura od 18.9.2021 do zaplatenia, úrokom vo výške 3.429,12 eura, úrokom z omeškania vo výške 1.291,26 eura a poplatkami vo výške 4 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom III. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 98,97 %.

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 1 ods. 2, § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), § 39, § 39a, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 6, 9, § 517 ods. 1, 2, § 559 ods. 1, 2, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

3. Vecne dôvodil, že žalobca návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 14.268,78 eura, úrok vo výške 3.429,12 eura, úrok z omeškania vo výške 1.291,26 eura, poplatky vo výške 4 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 14.268,78 eura od 18.9.2021 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s. a žalobcom, a na základe žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 17.9.2021, postúpil postupca

na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 22.4.2016 zmluvu č. 004498111220416, ktorej súčasťou boli aj Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (VOP), na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Žalovaný neplnil riadne a včas, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy a dostal sa do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 21.11.2019 a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Dlžná suma predstavovala ku dňu postúpenia pohľadávky sumu 18.993,16 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 14.268,78 eura, riadneho úroku vo výške 3.429,12 eura, úroku z omeškania vo výške 1.291,26 eura a z poplatkov vo výške 4 eurá. Upomínací súd vydal dňa 2.6.2022 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor, v ktorom namietal, že banka pred uzavretím úverovej zmluvy dostatočne neposúdila jeho schopnosť splácať predmetný úver. Ďalej uviedol, že žalobca priložil výzvu banky na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 21.11.2019 a k tomuto dátumu banka vyhlásila predčasnú splatnosť úveru. O tejto výzve nemal podľa jeho tvrdení vedomosť, keďže z priloženej doručky vyplýva, že zásielku neprevzal v odbernej lehote. Mal za to, že banka nebola oprávnená požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Žiadal o posúdenie platnosti postúpenia pohľadávky na žalobcu, pretože pokiaľ nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, žalobca nie je v tomto spore aktívne vecne legitimovaný. Okrem toho namietal v rámci žalobcom uplatnených trov konania uplatnenie úkonu právnej služby, a to predžalobnú výzvu. Záverom uviedol, že bol dlhodobo PN, bral a ešte stále berie rehabilitačnú liečbu, v určitom období bol bez práce a z dôvodu nízkeho príjmu nemohol splátky realizovať. V nadväznosti na podaný odpor navrhol žalobca pokračovať v konaní a upomínací súd postúpil vec na prejednanie súdu prvej inštancie.

4. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ z 22.4.2016 vyplynulo, že žalovanému ako dlžníkovi bol poskytnutý bezúčelový spotrebný úver vo výške 18.000 eur, s lehotou splatnosti 96 mesiacov, čerpaním úveru jednorazovo dňa 22.4.2016, počtom splátok 95, dátumom prvej anuitnej splátky 27.5.2016, dátumom poslednej anuitnej splátky (termínom konečnej splatnosti) 27.3.2024, výškou fixnej úrokovej sadzby 10,90 % p.a. a mesačnou splátkou vo výške 284,08 eura. Celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť, predstavovala sumu 26.986,86 eura. Ročná percentuálna miera nákladov bola vo výške 11,51 %, pri priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 9,93 %. Žalovaný mal od mesiaca máj 2018 do mesiaca október 2018 schválený odklad splátok. Z dôvodu, že následne žalovaný riadne nespĺcal poskytnutý úver, postupca pristúpil dňa 21.11.2019 k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a následne dňa 30.3.2019 postúpil predmetnú pohľadávku na postupníka - žalobcu. Žalobca si v tomto konaní uplatnil voči žalovanému aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania v zákonnej výške 5 % ročne odo dňa 18.9.2021, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

5. Súd prvej inštancie v konaní považoval za nesporné a preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol záväzkový vzťah na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ z 22.4.2016. Taktiež považoval za nesporné, že veriteľ pri uzatváraní a plnení z tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, teda ako dodávateľ a žalovaný, ktorý je fyzickou osobou tak nekonal, a teda sa považuje za spotrebiteľa a uvedená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 OZ. V konaní ďalej nebolo sporné, že predmetný úver je spotrebiteľským úverom, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

6. Žalovaný namietal, že žalobca neuviedol, akým spôsobom bola overená jeho bonita, čiže neskúmal schopnosť žalovaného splácať svoje záväzky. Zo žalobcom predloženej žiadosti žalovaného o Flexipôžičku a doložených dopytov do úverového registra, ktoré vykonal postupca však vyplynulo, že veriteľ skúmal schopnosť žalovaného splácať záväzky, posúdil jeho bonitu, preto súd nemal za preukázané, že by veriteľ pri uzatváraní zmluvy nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ. V prípade, ak by veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, takéto konanie by podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ malo za následok nemožnosť požadovať od žalovaného jednorazové splatenie úveru. Žalovaný takéto svoje tvrdenie ani nepreukázal, keďže svoje povinnosti zo zmluvného vzťahu si preukázateľne spočiatku riadne plnil, pričom až neskôr prišlo pravdepodobne k zmene jeho schopnosti splácať úver, avšak ani takéto skutočnosť nebola v konaní preukázaná a taktiež to nebolo dôvodom na konštatovanie, že jeho bonita nebola posudzovaná. Samotné ustanovenie § 7 ods. 1 ZoSÚ ukladá

veriteľovi, aby pri poskytnutí úveru s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom musí brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Z predmetnej zmluvy, ako aj z podkladov žalobcu doručených súdu počas konania, bolo zrejmé, že veriteľ pri poskytnutí spotrebiteľského úveru zisťoval osobný stav žalovaného, jeho rodinný stav, počet vyživovaných detí, počet členov rodiny, vzdelanie žalobcu, taktiež informácie o bývaní a zamestnaní žalovaného a tiež finančnú situáciu žalovaného, kde žalovaný uviedol, že má obrat 20.000 eur a nemá žiadne zrážky zo mzdy na základe súdneho rozhodnutia. Zároveň súd na pojednávaní konanom dňa 28.9.2022 na žiadosť žalobcu vykonal lustráciu v registri súdu za účelom zistenia, koľko konaní je na tamomšom súde vedených proti žalovanému v súvislosti s námietkou žalovaného, že predchodca žalobcu nepostupoval v súlade s § 7 ods. ZoSÚ. Súd na základe vykonanej lustrácie v registri súdu zistil, že proti žalovanému sú vedené dve konania, avšak táto námietka žalovaného nemala na konanie žiadny vplyv, pretože úverová zmluva v predmetnom konaní bola uzatvorená skôr.

7. K predčasnému splateniu zostatku úveru súd prvej inštancie uviedol, že osobitná právna úprava zosplatnenia úveru v spotrebiteľských vzťahoch bola zavedená do právnej úpravy zákonom č. 379/2008 Z. z. s účinnosťou od 1.11.2008, pôvodne v ods. 8 § 53 OZ. Cieľom tejto osobitnej úpravy možnosti zosplatnenia úveru v spotrebiteľských vzťahoch bolo zamedzenie zneužívania a sprísnenie podmienky predčasného zosplatnenia úveru v spotrebiteľských vzťahoch. Vzhľadom na to, že všeobecná úprava zosplatnenia dlhu podľa § 565 OZ umožňovala veriteľovi vyhlásiť predčasnú splatnosť prakticky okamžite od vzniku omeškania s úhradou splátky, dochádzalo k častému zneužívaniu tohto práva veriteľa. Úprava § 53 ods. 9 (pôvodne ods. 8) OZ teda sprísnila počiatok lehoty oprávňujúcej veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru tak, že najskôr mohol veriteľ pristúpiť k zosplatneniu úveru uplynutím 3 mesiacov od omeškania konkrétnej splátky za kumulatívneho splnenia existencie upozornenia o možnosti zosplatiť úver 15 dní pred uplatnením tohto práva. Zmyslom tejto právnej úpravy bolo teda sprísniť podmienky možnosti zosplatnenia úveru tak, že predpokladom zosplatnenia úveru podľa § 565 je splnenie lehôt a postupov podľa § 53 ods. 9 OZ.

8. Právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru podľa § 565 OZ pri dlhu splatnom v splátkach je pre účely spotrebiteľských vzťahov sprísnené úpravou § 53 ods. 9 OZ. Znamená to, že len vtedy môže dôjsť k uplatneniu práva na predčasné zosplatnenie úveru podľa § 565 OZ, ak je splnená okrem iného podmienka omeškania úhrady konkrétnej splátky po dobu 3 mesiacov a neuhradenia tejto splátky ku dňu zosplatnenia úveru. Len ak sú splnené konkrétne zákonné predpoklady pri omeškaní splátky, t. j. doba omeškania v trvaní 3 mesiacov, môže uplatniť veriteľ právo zosplatnenia úveru. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z prehľadu splátok vyplynulo, že žalovaný uhradil dňa 17.1.2019 splátku splatnú v mesiaci 12/2018, poslednú splátku žalovaný uhradil v mesiaci 6/2019 a neuhradenou splátkou v mesiaci 7/2019 sa dostal do omeškania, z čoho vyplýva, že žalovaný bol v omeškaní s tromi splátkami. Zároveň bol upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, a preto žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 21.11.2019. Povinnosť veriteľa, aby súčasne spotrebiteľa upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť zosplatnenia úveru, je ustanovená v prospech spotrebiteľa, aby tento mal možnosť zabezpečiť si finančné prostriedky a odvrátiť tak nebezpečenstvo zosplatnenia celej pohľadávky veriteľa z úveru. Žalovaný bol upozornený na možnosť zosplatnenia celého úveru listom z 8.10.2019. Žalovaný v podanom odpore namietal, že tretia upomienka - pokus o zmier, nevie, či patrí k tomuto úveru, keďže má v banke viacero úverov a že ako dátum poskytnutia úveru je v liste uvedený dátum 9.5.2018, pričom úver mu bol poskytnutý 22.4.2016. Súd prvej inštancie k námietke žalovaného konštatoval, že tretia upomienka - pokus o zmier bola žalovanému doručovaná, avšak si ju neprevzal v odbernej lehote a zásielka sa vrátila späť odosielateľovi. Čo sa týka uvedenia dátumu poskytnutia úveru dňa 9.5.2018, je to z toho dôvodu, že žalovaný mal od mesiaca 5/2018 schválený odklad splátok, čo vyplýva z platobnej histórie žalovaného, a preto sa za deň poskytnutia úveru považuje deň 9.5.2018, nakoľko odkladom splátok v podstate dochádza k zmene pôvodnej úverovej zmluvy. Súd prvej inštancie zároveň uviedol, že samotné zosplatnenie úveru bolo dohodnuté medzi stranami sporu vo VOP VÚB, a.s. účinných od 1.4.2015, a to konkrétne v bode IX. VOP. Žalovaný tak vedel, aké dôsledky bude mať pre neho nezaplatenie splátky, pre ktorú žalobca zosplatiť úver v celku. Súd tak dospel k záveru, že boli splnené aj podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ a taktiež, že na doručenie zásielky postačuje, aby sa zásielka dostala do dispozičnej sféry adresáta (žalovaného), keďže pokiaľ by sa aj žalovaný vyhýbal prevzatiu zásielky, nemôže byť táto skutočnosť na ťarchu žalobcu a zásielka sa považuje za doručení dňom jej vrátenia odosielateľovi.

9. Vo vzťahu k žalovaným namietanej platnosti postúpenia pohľadávky z banky (postupcu) na žalobcu, súd prvej inštancie preskúmal splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to aj z dôvodu, že súd je túto okolnosť povinný skúmať ex offio. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že žalobca doručil oznámenie o postúpení pohľadávky žalovanému dňa 4.11.2019 spolu s informáciou o postúpení od spoločnosti EOS KSI, s.r.o. zo dňa 20.9.2021, pokusom o zmier zo dňa 20.9.2021 a informáciou o spracovávaných osobných údajoch taktiež zo dňa 20.9.2021. Tieto listiny na seba časovo nadväzujú, preto súd nemal pochybnosť o ich doručení žalovanému a žalovaný túto skutočnosť ani nepoprel, iba uviedol, že si nie je istý, či mu oznámenie banky o postúpení pohľadávky bolo doručené. V zmysle platnej judikatúry je potrebné takýto postup považovať za dostatočný v súvislosti s preukázaním postúpenia pohľadávky. Dôsledkom odoslania predmetnej výzvy mohlo byť iba jej faktické prevzatie alebo doručenie uplatnením fikcie doručenia, čo má však rovnaké dôsledky ako prvá možnosť (por. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoCsp/9/2021 z 22.4.2021). V danom prípade bola zásielka žalovanému doručená dňom vrátenia zásielky neprevzatej v odbernej lehote, a teda dňom 4.11.2019.

10. Čo sa týka námietky nesprávneho výpočtu RPMN, súd prvej inštancie podľa viacerých bezplatne dostupných internetových kalkulačiek RPMN zistil, že celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ vrátiť a rovnako tak aj RPMN je v zmluve uvedená v správnej výške, resp. v prípade samotnej RPMN s minimálnymi odchýlkami rádovo v stotínach percenta smerom nahor alebo nadol. Avšak ani v tomto prípade zistená skutočnosť nespôsobuje zákonný postih neprávneho uvedenia RPMN v zmluve, t. j. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, a to s poukazom na minimálnu odchýlku medzi uvedenými RPMN, ktorej existencia je prirodzená, keďže pre zmluvy uzatvorené v roku 2016 neexistuje na výpočet RPMN jednotná kalkulačka vytvorená Národnou bankou Slovenska pre účely súdneho spotrebiteľského konania.

11. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhove, pričom sa stotožnil so skutkovými tvrdeniami uvedenými v žalobe a keďže žalovaný v konaní nepoprel, že mu bol postupom poskytnutý spotrebný úver vo výške 18.000 eur (dokonca to sám v podanom odpore uviedol), súd považoval žalobu žalobcu za dôvodnú a vyhovel jej v plnom rozsahu. Z uvedeného dôvodu súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu vo výške 14.120,63 eura spolu s príslušenstvom špecifikovaným vo výroku rozsudku.

12. V časti o zaplatenie sumy 148,15 eura spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania súd konanie na základe žalobcom doručeného čiastočného späťvzatia zastavil. Súd tak rešpektoval dispozičné právo žalobcu a v zmysle § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) o čiastočnom späťvzati žaloby rozhodol v rozhodnutí vo veci samej. Z dôvodu, že k späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie, súhlas žalovaného so späťvzatiem sa v danom štádiu konania nevyžadoval.

13. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojho splatného záväzku voči žalobcovi, súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj právo na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, ktorý si uplatnil v súlade s § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky do zaplatenia.

14. Záverom súd prvej inštancie považoval za potrebné k námietke žalovaného týkajúcej sa uplatnenia trov konania žalobcu, konkrétne za úkon právnej služby - predžalobná výzva, uviesť, že o trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, preto sa súd touto námietkou žalovaného v konečnom rozhodnutí vo veci samej nezaoberal.

15. V časti o trovách konania súd prvej inštancie rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP, vecne procesným úspechom žalobcu v rozsahu 98,97 % z dôvodu, že k čiastočnému späťvzatiu došlo na základe splátky, ktorá bola žalovaným uhradená ešte pred podaním žaloby, a teda súd pripísal zavinenie v tejto časti žalobcovi.

16. Proti tomuto rozsudku podal včas v celom rozsahu odvolanie žalovaný s návrhom na jeho zmenu tak, že odvolací súd žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %; alternatívne navrhol jeho zrušenie a vrátenie súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil § 365 ods. 1 písm. b/, f/, g/, h/ CSP. Dôvodil, že v

konaní pred súdom prvej inštancie namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a uvádzal, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je v rozpore so zákonom (§ 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ v spojení s § 39 OZ). Splatnosť jednotlivých splátok úveru bola dojednaná k 27. dňu mesiaca, konkrétne splatnosť prvej splátky bola do 27.5.2016. Žalovaný uviedol, že 27.7.2019 bol v omeškaní. Pokiaľ chcel právny predchodca žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru s údajne omeškanou splátkou 27.7.2019, tak mohol 28.9.2019 vyzvať žalovaného na úhradu a poskytnúť mu 15 dňovú lehotu na plnenie. Vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru s omeškanou splátkou 27.7.2019, pokiaľ bola naozaj omeškaná, mohol právny predchodca žalobcu do 27.10.2019. Pokiaľ tak však právny predchodca žalobcu urobil až 21.11.2019, tak to bolo podľa názoru žalovaného už neskoro a v rozpore s ust. § 565 OZ.

17. Žalovaný ďalej uviedol, že zistenie žalobcu dňa 13.9.2022 v podaní Špecifikácia postúpeného nároku a čiastočné späťvzatie žaloby (13.9.2022), že omylom nezohľadnil splátku vo výške 284,08 eura, môže a má vplyv aj na to, kedy malo dôjsť k omeškaniu žalovaného. Pokiaľ žalobca nezohľadnil splátku uhradenú 3.5.2018, tak aj omeškaná splátka, od ktorej právny predchodca žalobcu žiadal zosplatenie dlhu je pravdepodobne nesprávne určená, resp. mimoriadna splatnosť úveru je aj z tohto dôvodu neplatná. Súd tak dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uvedené podanie žalobcu zo dňa 13.9.2022 nebolo žalovanému vôbec doručené, čím súd porušil práva žalovaného na spravodlivý a zákonný proces. Uvedené podanie bolo doručené až právneho zástupcovi žalovaného na pojednávaní dňa 28.9.2022, pričom právny zástupca žalovaného žiadal, aby sa z tohto dôvodu pojednávanie odročilo za účelom podrobného vyjadrenia sa k podaniu žalobcu. Pokiaľ súd nevyhovel žiadosti právneho zástupcu žalovaného na odročenie pojednávania z tohto dôvodu, tak porušil práva žalovaného na zákonný proces.

18. Z platobnej histórie predloženej žalobcom je pritom zrejmé, že žalovaný sa mal dostať do omeškania so zaplatením splátky v novembri 2018, máji 2019 a nie v júni 2019 ako to uvádza žalobca. Súd prvej inštancie sa podľa názoru žalovaného vôbec nezaoberal výškou vymáhanej sumy, ani podrobne neskúmal predloženú platobnú históriu a ani vôbec nedal odpoveď na zásadné námietky žalovaného. Rozsudok súdu prvej inštancie je preto nepreskúmateľný, a to aj pokiaľ ide o RPMN. Konštatovanie súdu, že odchýlky v určení RPMN nespôsobujú jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť, nie je správne. Žalovaný trval na tom, že pokiaľ RPMN nebola v zmluve určená správne, celý spotrebiteľský úver je bezúročný a bezpoplatkový. Aj nepresne určená RPMN má rovnaké následky ako keby tam RPMN nebola uvedená vôbec.

19. Súd prvej inštancie sa tiež vôbec nezaoberal a ani neposudzoval, či sú splnené náležitosti zmluvy o úvere a či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. V spotrebiteľských sporoch pritom súd musí podľa názoru žalovaného skúmať predmetnú zmluvu ex offico. Súd na pojednávaní konanom dňa 28.9.2022 uviedol, že určuje za sporné to, či ustanovenia predmetnej úverovej zmluvy sú v súlade s právnymi predpismi, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Žalovaný tiež poukázal na nesplnenie podmienky stanovenej v ust. § 98 ods. 8 zákona o bankách. Mal za to, že súd sa nedostatočne zaoberal argumentáciou žalovaného a s väčšinou argumentov a predložených dôkazov sa súd vôbec nevypracoval.

20. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného (po uplynutí lehoty na podanie vyjadrenia) navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, pričom sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku.

21. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie v napadnutej časti vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/, g/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offico na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vo výrokoch II. a III. vecne správny, preto boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v týchto častiach.

22. Keďže žalovaný výslovne napadol rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, pričom výrokom I. bolo konanie čiastočne zastavené, bolo potrebné vysporiadať i so subjektívnou procesnou legitimáciou žalovaného v tejto časti v odvolacom konaní. Osobou oprávnenou podať odvolanie, t. j. osobou majúcou subjektívnu procesnú legitimáciu, je tá strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolací súd preto odvolanie žalovaného, ktorým napadol rozsudok súdu prvej inštancie v zastavujúcom výroku I. odmietol, ako podané neoprávnenou osobu, z dôvodu nedostatku jeho subjektívneho oprávnenia podať odvolanie voči tej časti rozsudku, ktorá mu nebola v neprospech (§ 359, § 386 písm. b/ CSP).

23. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie na základe ním vykonaného dokazovania a realizovaného právneho posúdenia vecí rozhodol vecne správne, pokiaľ žalobe žalobcu domáhajúceho sa zaplatenia sumy 14.120,63 eura s príslušenstvom (po čiastočnom späťvzati žaloby) vyhovel, keď dospel k záveru, že boli splnené podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ zo strany právneho predchodcu žalobcu, bolo tiež preukázané splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a RPMN bola v zmluve uvedená v správnej výške, preto poskytnutý úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov.

24. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, že súd nesprávnym procesným postupom porušil právo žalovaného na spravodlivý súdny proces a napokon, že vec aj nesprávne právne posúdil.

25. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy titulom nesplatennej časti poskytnutého spotrebiteľského úveru a nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Odvolacie námietky žalovaného vyhodnotil ako nedôvodné z nasledovných dôvodov.

26. Pokiaľ ide o námietku žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu s poukazom na to, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bolo podľa jeho názoru žalovaného v rozpore so zákonom (§ 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ v spojení s § 39 OZ), odvolací súd s týmto tvrdením žalovaného nesúhlasí. Žalovaný mal za to, že právny predchodca žalobcu mohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru s omeškanou splátkou 27.7.2019 do 27.10.2019 a ak tak urobil až 21.11.2019, tak to bolo podľa názoru žalovaného už neskoro a v rozpore s ust. § 565 OZ.

27. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Ustanovenie § 565 OZ stanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Keďže § 53 ods. 9 OZ predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565 OZ, je potrebné ustáliť, že právo podľa § 53 ods. 9 OZ môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa

na zaplataenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota na doručenie upozornenia spotrebiteľovi v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatnenia celej pohľadávky, nemusí bez ďalšieho začať plynúť až potom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace. V § 53 ods. 9 OZ nie je upravená lehota, v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr, táto je však upravená v § 565 OZ, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je teda časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie. Do splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, inak jeho právo zaniká. Účelom zániku práva na zosplatnenie dlhu je právna istota dlžníka, že obsah jeho záväzku sa nezmení a naďalej má možnosť plniť svoj dlh v splátkach.

30. V zmysle vyššie uvedeného odvolací súd konštatuje, že k zosplatneniu úveru poskytnutého žalovanému došlo v súlade so zákonom. Z prehľadu splácania totiž vyplýva, že žalovaný uhradil dňa 17.1.2019 splátku splatnú v mesiaci december 2018 a poslednú splátku žalovaný uhradil dňa 22.8.2019, a to splátku za mesiac jún 2019. Neuhradenou splátkou za mesiac júl 2019 (splatnou 27.7.2019) sa dostal do omeškania a ďalšej splátky odvtedy neuhradil. Žalovaný tieto skutočnosti výslovne nepoprel, preto ich súd prvej inštancie správne považoval za nesporné. Na základe omeškania žalovaného, právny predchodca žalobcu výzvou z 8.10.2019 v zmysle § 53 ods. 9 OZ upozornil žalovaného na možnosť zosplatnenia úveru, pričom túto zásielku žalovaný neprevzal v odbernej lehote a dňa 4.11.2019 bola vrátená späť odosielateľovi. Ku dňu 27.10.2019 bol teda žalovaný v omeškaní so splátkou splatnou 27.7.2019 tri mesiace a zároveň bol upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Právny predchodca žalobcu mohol využiť svoje právo a úver zosplatiť do 27.11.2019, a keďže vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 21.11.2019, a to listom z toho istého dňa, ktorý žalovaný neprevzal v odbernej lehote, postupoval v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 OZ. V tomto smere neobstáli ani námietky žalovaného, že právny predchodca omylom nezohľadnil splátku uhradenú 3.5.2018 vo výške 284,08 eura a tak aj omeškaná splátka, od ktorej právny predchodca žalobcu žiadal zosplatnenie dlhu je pravdepodobne nesprávne určená a mimoriadna splatnosť úveru je aj z tohto dôvodu neplatná. Žalovaný mal jednak povolený odklad splátok od mája do októbra 2019 a navyše pre účely uplatnenia práva na zosplatnenie úveru je podstatné len to, že v čase vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru omeškanie so splátkou, pre ktorú bol úver zosplatený, trvá 3 mesiace za súčasného upozornenia dlžníka na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Preto je prípadné omeškanie so skôr splatnými splátkami pre účely zosplatnenia v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ bez právneho významu, čo sa vzťahuje i na tvrdenie žalovaného, že sa mal dostať do omeškania so zaplatením splátky v novembri 2018, máji 2019, a nie v júni 2019. Zákonné podmienky pre zosplatnenie úveru boli v prejednávanej veci splnené a námietky žalovaného boli v tomto smere neurčité, a preto i popretie z jeho strany neúčinné.

31. Nedôvodnými boli i námietky žalovaného, že nebola splnená podmienka stanovená v ust. § 98 ods. 8 zákona o bankách (pravdepodobne § 92 ods. 8 zákona o bankách – pozn. odvolacieho súdu). Právny predchodca žalobcu postupoval žalobcovi riadne zosplatenú pohľadávku voči žalovanému, ktorej predchádzala výzva právneho predchodcu žalobcu z 8.10.2019, ako aj list z 21.11.2019, ktoré žalovaný neprevzal v odbernej lehote a následne bolo žalovanému doručené aj oznámenie o postúpení pohľadávky žalovanému spolu s informáciou o postúpení od spoločnosti EOS KSI, s.r.o. zo dňa 20.9.2021, pokusom o zmier zo dňa 20.9.2021 a informáciou o spracovávaných osobných údajoch taktiež zo dňa 20.9.2021. Súd prvej inštancie uviedol, že tieto listiny na seba časovo nadväzujú, preto nemal pochybnosť o ich doručení žalovanému a žalovaný túto skutočnosť ani nepoprel, iba uviedol, že si nie je istý, či mu oznámenie banky o postúpení pohľadávky bolo doručené. Súd prvej inštancie uzavrel, že v zmysle platnej judikatúry je potrebné takýto postup považovať za dostatočný v súvislosti s preukázaním postúpenia pohľadávky, s čím sa odvolací súd stotožňuje.

32. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý a zákonný proces, a to tým, že nevyhovel jeho žiadosti o odročenie pojednávania za účelom podrobného vyjadrenia sa k podaniu žalobcu, keď podanie žalobcu z 13.9.2022 mu bolo doručené až na pojednávaní dňa 28.9.2022, ani táto dôvodná nebola.

33. Tento odvolací dôvod je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, ak strane bol postupom súdu znemožnený prístup k súdu zriadenému zákonom, ak bolo porušené právo strany na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vysporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia a podobne. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP však pôjde len vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé.

34. Z obsahu spisu vyplýva, že podanie žalobcu z 13.9.2022 obsahujúce čiastočné späťvzatie žaloby a špecifikáciu žalovanej sumy bolo právnemu zástupcovi žalovaného doručené krátkou cestou na pojednávaní dňa 28.9.2022 (zápisnica č.I. 168). K predmetnému podaniu sa právny zástupca žalobcu na pojednávaní aj vyjadril a objasnil ho. Právny zástupca žalovaného po vykonaní dokazovania listinami navrhol pojednávanie odročiť z dôvodu, aby sa mohol vyjadriť k spisu, pretože mu boli jeho klientom predložené nesprávne podklady k inej uzatvorenej zmluve a vyjadrenie žalobcu mu bolo doručené až na pojednávaní. Súd prvej inštancie návrhu právneho zástupcu žalovaného na odročenie pojednávania nevyhovel, čo odôvodnil tým, že skutkové a právne okolnosti veci sú zrejmé a pokiaľ ide o podanie doručené krátkou cestou na pojednávaní, ide o špecifikáciu dlžnej sumy tak ako to bolo uvedené v žalobe a prehľade platieb a o čiastočné späťvzatie žaloby, pričom v podaní nie sú uvedené žiadne nové skutočnosti podstatné pre konanie. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že pojednávanie možno odročiť len z dôležitých dôvodov (§ 183 CSP), pričom za takýto dôvod nemožno považovať skutočnosť uvedenú právnym zástupcom žalovaného na pojednávaní, že mu klient odovzdal nesprávne podklady. Rovnako tak dôvodom na odročenie pojednávania nie je ani skutočnosť, že podanie neobsahuje žiadne nové skutkové tvrdenia a dôkazy a obsahujúce len čiastočné späťvzatie žaloby a špecifikáciu žalovanej sumy bolo predložené protistrane až na pojednávaní. Procesný postup súdu prvej inštancie tak nemožno považovať za nesprávny a už vôbec ho nemožno považovať za postup znemožňujúci realizáciu práv strany sporu takej intenzity, ktorá by odôvodnila záver o tom, že celé konanie sa voči žalovanému javí ako nespravodlivé.

35. Odvolací súd taktiež nepovažuje za správny názor žalovaného, podľa ktorého je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný pre nedostatočné odôvodnenie, keďže žalovaný mal za to, že súd prvej inštancie neposudzoval, či sú splnené náležitosti zmluvy o úvere, či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, nezaoberal sa výškou vymáhanej sumy, podrobne neskúmal predloženú platobnú históriu a ani nedal odpoveď na zásadné námietky žalovaného, a to aj pokiaľ ide o RPMN. Podľa odvolacieho súdu, súd prvej inštancie vo svojom rozsudku celkom jasne uviedol, aký skutkový stav zistil a prečo považoval žalobu za dôvodnú a naopak námietky žalovaného za nedôvodné. Súd prvej inštancie tiež odkázal na relevantné zákonné ustanovenia upravujúce zmluvu o úvere, spotrebiteľské zmluvy a úvery, ako aj zosplatnenie, v rozsudku ich primerane vyložil a aplikoval na konkrétnu vec. Súdne rozhodnutie, ktoré stručne a jasne objasní podstatu sporu a závery súdu (v rozsahu vyžadovanom § 220 ods. 2 CSP), nemožno považovať za arbitrárne. Odôvodnenie napadnutého rozsudku ako celok potom vyhovuje náležitostiam § 220 ods. 2 CSP, keďže z neho možno zistiť tak skutkové, ako aj právne závery súdu prvej inštancie, ktoré ho viedli k vyhoveniu žalobe. Okolnosť, že jednotlivé právne závery súdu prvej inštancie nepovažuje žalovaný za správne, neznamená ešte jeho nepreskúmateľnosť.

36. Žalovaný tiež namietal, že konštatovanie súdu, že odchýlky v určení RPMN nespôsobujú jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť, nie je správne. Žalovaný trval na tom, že pokiaľ RPMN nebola v zmluve určená správne, celý spotrebiteľský úver je bezúročný a bezpoplatkový, pretože aj nepresne určená RPMN má rovnaké následky ako keby tam RPMN nebola uvedená vôbec. Odvolací súd má v zhode so súdom prvej inštancie za to, že RPMN bola v zmluve uvedená v správnej výške. V predmetnej úverovej zmluve sú uvedené všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN, ktorými sú uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov. Pokiaľ ide o výpočty cez voľne dostupné internetové kalkulačky, tieto výpočty nemôžu byť presné, keďže ani neumožňujú dosadiť všetky premenné v zmysle vzorca zverejneného v prílohe č. 2 k ZoSÚ, preto tieto výpočty majú nezáväzný charakter a slúžia výlučne na informatívne účely. Z tohto dôvodu i konštatovanie súdu prvej inštancie, že v prípade minimálnych odchýlok zistených cez internetové

kalkulačky, takto zistená skutočnosť nespôsobuje zákonný postih nesprávneho uvedenia RPMN v zmluve, t. j. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, pretože pre zmluvy uzatvorené v roku 2016 neexistuje na výpočet RPMN jednotná kalkulačka vytvorená Národnou bankou Slovenska pre účely súdneho spotrebiteľského konania, nemožno považovať za nepreskúmateľné ani vecne nesprávne. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Preto v prípade zistených rozdielov v hodnote RPMN s minimálnymi odchýlkami rádovo v stotinách percenta, nemožno konštatovať, že RPMN je v zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa, pretože táto skutočnosť nie je spôsobilá ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa, či uzavrie zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Podstatou zákonom (§ 11 ods. 1 písm. d/ ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy) stanovenej sankcie v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v prípade nesprávne uvedenej hodnoty RPMN v neprospech spotrebiteľa je totiž sankcionovanie veriteľa za to, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne uviedol takú náležitosť, ktorej nesprávne uvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku (por. rozsudok Súdného dvora vo veci C-42/15), k čomu v prejednávanej veci nedošlo.

37. Pre úplnosť, vo vzťahu k námietkam žalovaného, že súd prvej inštancie neposudzoval, či sú splnené náležitosti zmluvy o úvere a či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, odvolací súd uvádza, že samotná skutočnosť, že súd prvej inštancie výslovne nekonštatoval, že nezistil nedostatok náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či existenciu neprijateľných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere, neznamená, že súd prvej inštancie sa týmito skutočnosťami nezaoberal. Súd prvej inštancie považoval žalobu v znení jej čiastočného späťvzatia za v celom rozsahu dôvodnú a vyhovel jej, pričom odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že jeho rozhodnutie je vecne správne. V tejto súvislosti ani odvolací súd nezistil, že by v zmluve absentovala niektorá zo zákonom (§ 9 ZoSÚ) vyžadovaných náležitostí. Napokon ani samotný žalovaný absenciu náležitostí zmluvy v zmysle ZoSÚ ani len netvrdil (s výnimkou nesprávne uvedeného údajá o RPMN). Pokiaľ ide o žalovaným nešpecifikované neprijateľné podmienky, odvolací súd uvádza, že aj keď súd je povinný ex offo preskúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok, neznamená to bez ďalšieho povinnosť súdu preskúmať každé ustanovenie predloženej zmluvy a táto činnosť súdu je limitovaná predmetom sporu a k posudzovaniu neprijateľnosti zmluvných podmienok ex offo súd pristupuje, ak posudzuje zmluvné ustanovenie napr. v súvislosti s nárokom na plnenie, prípade na náhradu škody, alebo na vydanie bezdôvodného obohatenia a pod. V súvislosti so žalobcom uplatneným nárokom na plnenie, odvolací súd preskúmaním obsahu spotrebiteľskej úverovej zmluvy v prejednávanej veci existenciu neprijateľných podmienok nezistil.

38. Skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaného neboli spôsobilé spochybníť správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolanie žalovaného z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov nemožno považovať za opodstatnené. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je dostatočne zrozumiteľne odôvodnené a logicky konzistentné.

39. Pre úplnosť sa dodáva, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania (strany), aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04).

40. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, po vyporiadaní sa s podstatnou odvolacou argumentáciou žalovaného, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. ako vecne správny, vrátane vecne správneho závislého výroku o náhrade trov konania, odvolacími dôvodmi žiadnej zo strán osobitne nenapadnutým, s použitím § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

41. O náhrade trov odvolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 CSP v zmysle § 396 CSP, rozhodol odvolací súd ex offo podľa § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).